

Komentár evanjelia na štvrtok 9. týždňa v Cezročnom období: milovať Boha a ľudí

Komentár na štvrtok 9. týždňa v Cezročnom období. „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily.“ Aby sme mohli milovať Boha celým srdcom, musíme vyhnať modly, ktoré nás zotročujú a ochudobňujú našu schopnosť milovať.

Evanjelium (Mk 12, 28b-34)

Jeden zo zákonníkov pristúpil k Ježišovi a spýtal sa ho:

„Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?“

Ježiš odpovedal:

„Prvé je toto: ‚Počuj, Izrael, Pán, náš Boh, je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily!‘ Druhé je toto: ‚Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!‘ Iného, väčšieho prikázania, ako sú tieto, niet.“

Zákonník mu vrazil:

„Dobre, Učiteľ, správne si povedal: ‚Jediný je a okrem neho iného niet; a milovať ho z celého srdca, z celého rozumu a z celej sily‘ a ‚milovať blížneho ako seba samého‘ je viac ako všetky zápalné a ostatné obety.“

Keď Ježiš videl, že odpovedal rozumne, povedal mu:

„Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“

A už sa ho nik neodvážil vypytovať.

Komentár

V dnešnom evanjeliu Pán odpovedá zákonníkovi na otázku o prvom prikázaní Božieho zákona. Potom, aby ukázal jeho jednotu s prvým, pridáva druhé: „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého“ (v. 31).

Obe prikázania tvoria jadro kresťanskej morálky, sú tak úzko prepojené, že ich nemožno oddeliť, ak chceme dosiahnuť plnosť, ku ktorej nás Pán volá. Pápež Benedikt XVI vysvetlil toto dvojité prikázanie

pomocou obrazu pohľadu: „Učíme sa pozeráť na druhých nielen vlastnými očami, ale aj Božím pohľadom, ktorý je pohľadom Ježiša Krista. Pohľad, ktorý vychádza zo srdca a nezostáva na povrchu; presahuje zjav a darí sa mu vnímať najhlbšie nádeje druhého: nádeje na vypočutie, na bezodplatnú pozornosť; jedným slovom: na lásku. Ale platí to aj naopak: tým, že sa otváram druhému takému, aký je, že mu vychádzam v ústrety, že sa mu dávam k dispozícii, otváram sa aj poznaniu Boha, cítim, že existuje a je dobrý. Láska k Bohu a láska k blížnemu sú neoddeliteľné a sú vo vzájomnom vzťahu“ (*Anjel Pána*, 4-XI-2012).

Práve zavedením tohto predpisu lásky k druhým nás Ježiš učí, že láska, ktorú má Boh Otec ku každému mužovi a každej žene – a ktorú sme pozvaní opätovať – nie je teoretickou či idealistickou otázkou, ale je povolaná k tomu, aby sa

pretavila do nezištného darovania sa Bohu a druhým.

Ježiš nezostal len pri slovách, ale počas celého svojho života žil toto sebadarovanie, toto úplné darovanie seba samého Otcovi a ľudstvu, až do jeho konečného završenia na Golgote, a pozýval nás, aby sme ho napodobňovali, až kým sa nestaneme jeho vernými učeníkmi.

Svätý Josemaría to v homílii s názvom „Silou lásky“ vyjadril takto: „Majstrov príkaz a takisto jeho príklad sú jasné a zrozumiteľné. Svoje učenie potvrdzoval skutkami (...) Ak kresťania vyznávame tú istú vieru, ak naozaj chceme kráčať v zreteľných šľapajach, čo na zemi zanechali Kristove kroky, nemali by sme sa uspokojiť s tým, že budeme chrániť ostatných od zla, ktoré by sme si nepriali pre seba. Áno, to samotné je už mnoho, no zároveň je to ešte stále veľmi málo, ak si

uvedomujeme, že miera našej lásky
je daná Kristovým správaním“ (*Boží
priatelía*, bod 223).

Pablo Erdozain // Pexels -
Alexandr Podvalny

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/jueves-to-9/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-to-9/) (26.03.2025)